

404

#یادداشت_روز_دوم

#در_باب_طلبگی

#وِترین_حوزه

جرقه طلبه شدن بسیاری از ما طلبه ها با دیدن افراد موفق و سرشناسی که لباس روحانیت به تن داشته اند زده شده است. ریشه علاقمندی بسیاری از ما به طلبگی احتمالا برمی گردد به خاطره خوشی که از تاثیر مثبت روحانیون بزرگ و مشهور در ذهن ما نقش بسته است. الگوبرداری در ذهن ما به صورت ناخودآگاه ایجاد می شود. شکی نیست که وقتی یک نوجوان مومن مذهبی، طلبه ای مانند سید حسن نصرالله ادام الله بقائه را می بیند، یا پای منبرهای آتشین و تاثیر گذار آقای پناهیان می نشیند و تاثیر می پذیرد خواه ناخواه علاقمند می شود که مانند آنها باشد.

اما سوالی که مطرح است این است که انتخاب این مسیر برای رسیدن به الگوی ذهنی چقدر تاثیر گذار است. به عبارت دیگر نقش حوزه علمیه برای تربیت و عرضه روحانیون سرشناس به جامعه چند درصد بوده است. شاید نتوان به این پرسش پاسخ دقیق و روشنی داد، اما اگر از خود آن ها بپرسیم خواهند گفت که برنامه آموزشی حوزه طبیعتا لازم است اما قطعا کافی نیست.

به نظر نگارنده، این مساله باید برای نوجوانان و جوانان علاقمند ورود به حوزه باید تبیین شود که صرفا با ورود به این مسیر و تحصیل دروس طلبگی به آنچه در ذهن دارند نخواهند رسید و نباید از برنامه آموزشی حوزه انتظار رسیدن به اهداف خود را داشته باشند. گرچه این به معنی بی برنامه بودن و نقص دروس طلبگی نیست. بلکه ما معتقدیم برنامه فعلی با اهداف آموزشی ترسیم شده کاملا تطابق دارد. اما اشکال در عدم تطابق اهداف آموزشی با نیاز جامعه از روحانیت است.

مشاهده یادداشت اول: جنس طلبگی یا فصل طلبگی